

JĒZUS LŪDZA TIEM: “SEKOJIET MAN!”

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jāņa 10:1-5, 16; Lūk. 9:2; Atkl. 14:6, 7; Lūk. 19:1-10, Ap.d. 26:11-27; Atkl. 3:20.

ATMIŅAS PANTS:

“Svešniekam tās nesekos, bet bēgs no viņa, jo svešnieka balsi tās nepazīst.” (Jāņa 10:5)

3 62. gadā imperators Juliāns uzsāka pagānisma atdzimšanas kampaņu. Kristietība pārņēma Romas impēriju, un viņš un pagānu vadītāji bija satraukušies. Juliāna padoms kādam redzamam pagānu priesterim izsaka viņa bažas un norāda, kāpēc kristietība izplatījās tik ātri: “Es domāju, ka tad, kad pagānu priesteri atstāja neievērotus nabagos, necienīgie galilejieši [kristieši] to ievēroja un nodevās labdarībai [...] Viņi atbalstīja ne tikai savus trūcīgos, bet arī mūsējos; ikviens var redzēt, ka mūsu ļaudīm trūkst palīdzība no mums.” (Citēts Rodney Stark, *Cities of God* (San Francisco: HarperCollins Publishers, 2006), p. 31)

Romieši bija cerējuši, ka kristietība izzudīs līdz ar viņu vadītāja Jēzus Kristus nāvi. Tā vietā rekordliels skaits Romas pilsoņu sāka sekot Jēzum. Kā viņi skaidroja šo “problēmu”? Jēzus sekotāji parādīja Viņa mīlestību, apmierinot apkārtesošo cilvēku pamatvajadzības. Tas ir, viņi darīja to, ko darīja Jēzus, būdams šeit, un tas pats jādara arī Viņa sekotājiem.

Nav brīnums, ka, saņemot piedāvājumu sekot Jēzum, tik daudzi atsaucās.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 10. septembrī.

Tās pazīst Viņa balsi

Izlasi Jāņa 10:1-5, 16. Kā šie panti ilustrē to, kāpēc ir svarīgi, lai mēs kā Jēzus pārstāvji izveidotu pozitīvas un mīlošas attiecības ar vietējās sabiedrības cilvēkiem, cenšoties viņus vest pie Jēzus? Kā mēs varam palīdzēt viņiem iemācīties sadzirdēt Viņa balsi? _____

Drauga čuksti daudz spēcīgāk velk pie Jēzus nekā svešinieka kļiedzieni. Kad mēs iegūstam draugus, kas mums uzticas, Labais Gans (Jāņa 10:11, 14) var darboties caur mums, lai palīdzētu šiem cilvēkiem dzirdēt, pazīt Viņa balsi un sekot tai.

Protams, ir svarīgi, ka mēs pazīstam Jēzus balsi paši, pirms mēs varam palīdzēt to iepazīt arī citiem. Mums ir nepieciešamas dievišķi dotas izšķiršanas spējas, lai atšķirtu viltīgo sātana balsi no Jēzus balss. Patiešām, mums nekad nevajadzētu aizmirst lielās cīņas realitāti un to, ka mums ir ienaidnieks, kas darbojas lielā slepenībā, lai atturētu cilvēkus no nākšanas pie glābjošām attiecībām ar Jēzu.

Neskatoties uz to, mēs varam būt spēcīgi kanāli, kas palīdz cilvēkiem iepazīt Jēzus balsi. Viņš runā caur dabu (pat neskatoties uz grēkā krišanas radītajiem postījumiem), aizgādības apstākļiem, Svētā Gara ietekmi, dievbijīgiem ļaudīm un Viņa Vārdu. (Sk. E. Vaita "Ceļš pie Kristus" 85.-91. lpp.) Kad mēs paši nākam, lai iepazītu šo balsi un tai paklausītu, mēs varam kļūt arī citiem par vadītājiem. Pēdējais, ko mēs vēlētos, ir, kā Jēzus reiz brīdināja, būt akli aklo vadītāji (sk. Mat. 15:14).

Kāpēc Jēzum bija tāds pakļaujošs spēks, kas vilka ļaudis pie Viņa? Jo Viņa nesavtīgās Sevis ziedošanas paraugam ir grūti pretoties. Kad mēs, Viņa miesa, noliekam malā savtību un uzņemamies kalpa dabu, ļaujot Viņam mūsos izdzīvot Savu dzīvi, citi tiks vilkti pie Kristus, pateicoties Viņa aicinājumam mūsos.

Kā Labā Gana pārstāvjiem, aicinot ļaudis sekot Viņam, mums ir jāatspoguļo Viņa kalpošanas raksturīgās iezīmes. Autentiskums vārdos, kā arī patiesa kalpošana, kas atspoguļo Jēzus uzpurīgo mīlestību, atver to cilvēku ausis, kam mēs kalpojam, un salauž barjeras starp draudzi un sabiedrību.

Kādos konkrētos veidos tu vari palīdzēt citiem sadzirdēt Gana balsi? _____

Mums jāmeklē

Izlasi Lūk. 19:10, Marka 1:17, Lūk. 9:2 un Atkl. 14:6, 7. Kāda svarīga doma ir kopīga visiem šiem pantiem? Tas ir, ko tie saka, kas mums būtu jādara?_____

Gadiem ilgi kāda septītās dienas adventistu draudze lūdza: "Kungs, lūdzu, velc Jaudis no mūsu pilsētas pie Sevis un pie mūsu draudzes." It kā mūsu draudze būtu milzīgs magnēts, kas maģiskā veidā vilktu iekšā cilvēkus. Jā, dažreiz cilvēki ienāk mūsu draudzē, meklējami Dievu, kas notiek bez acīmredzamām pūlēm no mūsu puses.

Bet kas tavai draudzei ir jādara, ja paiet gadi un neviens no tavas pilsētas neienāk pa draudzes durvīm? Ja jūs tikai pievērsīsieties lūgšanām par to, lai cilvēki nāk, jūs nesekosiet Jēzus metodei dvēseļu mantošanā. Viņš bija kopā ar cilvēkiem, socializējās un centās glābt cilvēkus. "Mums nav jāgaida, kad cilvēki nāks pie mums. Mums viņi ir jāmeklē tur, kur viņi atrodas. [...] Ir daudz cilvēku, ko nekad neaizsniegs evaņģēlijs, ja vien tas netiks pie viņiem aiznests." (E. Vaita "Kristus līdzības" 229. lpp.)

Vairākas metaforas ilustrē meklēšanas ideju:

1. Gans atstāj 99 aitas, kas ir ganāmpulkā, lai meklētu vienu, kas ir nomaldījusies (sk. Mat. 18:10-14). Jēzus līdzdala šo stāstu Savu pamācību kontekstā par "mazo" izauklēšanu un pasargāšanu no grēka. "Mazie" var būt bērni burtiskā ziņā vai arī nenobrieduši kristieši. Ja viņi aiziet atpakaļ pasaulē, mums viņi ir jāmeklē un mīloši jāved atpakaļ pie Viņa.

Šeit izteiktā doma, tāpat kā augstākminētajos pantos, ir līdzīga: mums ir jābūt aktīviem, meklējot pazudušos. Mums ir jāpieliek pūles, lai viņus aizsniegtu. Lai gan reizēm var notikt tā, ka kāds iziet uz ielas un saka: "Māciet man par Dievu, par glābšanu, par patiesību", tas, vispārīgi ņemot, nav normāla parādība, vai ne?

2. "Kristus metode" pazudušo aizsniegšanā "nebūs, nevar būt bez augļiem" (E. Vaita "Kristus dziedinošā kalpošana" 144. lpp.). Vai mēs tomēr nepievēršamies tikai zemu esošajiem augļiem – cilvēkiem, kas jau ir ar kristīgu pasaules redzējumu, piemēram, kristieši no citām konfesijām? Ko mēs darām, lai aizsniegtu "grūti aizsniedzamos augļus" – laicīgus cilvēkus, ateistus, musulmaņus, jūdus, hinduistus, budistus...? Cilvēki ar kristīgu pasaules redzējumu vēsturiski uzskatījuši adventismu kā sev derīgu, bet mums ir jādara daudz plašāks darbs, nesot vēsti par Jēzu ticības grupām, kurām ir citādi pasaules uzskati.

Tilts

Draudzei ir kalpošanas programmas veselības, ģimenes, finanšu pārvaldes, konfliktu risināšanas jomās, tāpēc var rasties jautājums: kas būs tilts, lai aizvestu viņus uz "sekojiet Man" līmeni? Drīzāk mums vajadzētu jautāt: kurš būs tilts? Atbilde: tu! "Spēcīgākais arguments par labu evaņģēlijam ir mīlošs un mīlams kristietis." (E. Vaita "Kristus dziedinošā kalpošana" 470. lpp.) Draudzes, kas ir veiksmīgas jautājošu apmeklētāju noturēšanā un iesaistās pasākumā pēc pasākuma un programmā pēc programmas, ir svētītas ar locekļiem, kas patiesi mīl Dievu un ir dedzīgi veidot ilgstošas attiecības.

No otras puses, draudzes locekļiem, kas ir bezrūpīgi vai pat letarģiski savā attieksmē pret apmeklētājiem, var būt ļoti negatīva ietekme uz jūsu draudzes misiju. "Kungs tagad nestrādā, lai vestu daudzas dvēseles pie patiesības to draudzes locekļu dēļ, kas nekad nav bijuši atgriezušies vai kas ir bijuši atgriezušies, bet tagad ir atkrituši. Kāda ietekme šiem neatgrieztajiem locekļiem būs uz jaunatgrieztajiem? Vai viņi nepadarīs neefektīvu Dieva doto vēsti, kas ir jānes Viņa ļaudīm?" (E. Vaita "Liecības draudzei" 6. sēj., 371. lpp.)

Izlasī Lūk. 19:1-10. Kāpēc Zakhajs uzskatīja par nepieciešamu rāpties kokā, lai redzētu Jēzu? Kādu garīgu mācību mēs varam gūt no šī stāsta?_____

Iedomājies, kas varētu notikt, ja tie, kas bloķēja pieeju Jēzum Jērikas pilsētā, būtu pievērsuši uzmanību Zakhaja dedzīgajai interesei nokļūt tuvāk Jēzum un būtu mīloši uzaicinājuši šo "grēcinieku" pie Glābēja kājām.

Mums, kas esam daļa no "pūļa" apkārt Jēzum, ir jābūt tā "inficētiem" ar Viņa mīlestību pret cīņā esošo, grēcīgo cilvēci, ka mēs kļūstam par "inficētiem" kristiešiem. Ja mēs dziļi apzināsimies Dieva mīlestību un žēlastību pret tādiem grēciniekiem kā mēs, tad dedzīgi meklēsim tos, kas ir ārpus pūļa, kas ir pārāk īsi garīgajā augumā, un uzmanīgi vadīsim viņus pie Kristus.

Kā tu izturies pret jaunām sejām tavā draudzē? Vai tu pieliec apzinātas pūles, lai parunātos ar viņiem? Vai arī tu ignorē šos cilvēkus, domājot, ka kāds cits var viņiem kalpot? Ko tava atbilde stāsta par tevi, un ko vajadzētu mainīt?

Aicināšana

Jēzus un Viņa mācekļi dziedināja cilvēkus un tad pievērsa viņu prātus mūžīgām tēmām. (Sk. E. Vaita "Kristus dziedinošā kalpošana" 20. lpp.) Marks Finlejs mums atgādina, ka cilvēku neiepazīstināšana ar Dievu ir garīga ļaunprātība. Jēzus evaņģelizācijas metode bija pieskarties cilvēkiem viņu vislielāko vajadzību vietās. Tas ir veselības kalpošanas darbs. Kristus nesamierinājās tikai ar fizisku dziedināšanu, nedarot vairs neko citu. Mērķis ir mūžīgā dzīve Jēzū. Veselības evaņģelizācijas darbs var nesākties ar cilvēku aicināšanu sekot Jēzum, taču tam uz turieni ir jāved. Mīlot cilvēkus, mēs ilgosimies piedāvāt viņiem visu, ko piedāvā Jēzus.

Bet tu varbūt saki: "Es parūpēšos par Jēzus metodes pirmo daļu, taču nedarīšu "sekojiet Man" daļu. Tā nav mana dāvana." Ja tu dari pirmo daļu, tu vari pārsteigt sevi ar to, ka automātiski sāksi stāstīt par Jēzu – un tas būs tik dabiski, tik daudz vieglāk, jo būs izdarīts pamatdarbs pie cilvēku sirds augsnes.

Labāk iepazīstoties ar cilvēkiem, kam tu kalpo, esi modrs izmantot iespējas runāt par ticību un to, ko tev nozīmē Kungs. Meklē iespējas runāt par garīgām tēmām. Jautā saviem jaunajiem draugiem par viņu ģimenēm, nodarbošanos un par viņu reliģiju, un tas pavērs ceļu tev pašam izteikt personīgu liecību.

Personīga liecība var būt visspēcīgākais liecināšanas veids, jo tas var būt arī visneuzbāzīgākais. Tu nesludini atklāti, tu vienkārši pastāsti par sevi, un mums katram ir jābūt savam personīgajam stāstam par to, ko Jēzus ir mūsu dzīvē paveicis.

Izlasi Ap.d. 26:11-27, kur apustulis Pāvils stāsta savu personīgo liecību ķēniņam Agripam. Ko mēs no tā varam mācīties, mēģinot citiem liecināt par Jēzu?

Ievēro dažādās pakāpes. Pāvils atklāja, kāds viņš bija, pirms iepazīna Kungu. Tad viņš stāstīja savu patieso atgriešanās piedzīvojumu. Un tad Pāvils līdzdalīja, ko Dievs ir darījis viņa dzīvē kopš tā laika. Pēc tam viņš izteica aicinājumu.

Lai gan mūsu stāsti var nebūt tik dramatiski kā Pāvila piedzīvojumi, kāds ir tavs personīgais stāsts par Jēzu un kā tu vari mācīties to īstajā brīdī līdzdalīt citiem?

Meklējiet, un jūs atradīsiet

Izlasi Atkl. 3:20, Mat. 7:7, 8 un Jāņa 1:12. Kādos veidos ir saistīti visi šie trīs panti, un ko tie mums stāsta par to, ko nozīmē meklēt un atrast Kungu?

Šie panti kopā parāda, ka cilvēkiem ir jālūdz, jāmeklē un jābūt atvērtiem uzņemt Jēzu. Vienlaikus Atkl. 3:20 aino Jēzu stāvam pie durvīm un klausīnām, lai cilvēks atvērtu durvis un Viņu ielaistu.

Šīs domas nav pretrunīgas. Ar Svētā Gara spēku Kungs darbojas pie cilvēku sirdīm, velkot tos pie Viņa, pat ja ļaudis ne vienmēr to apzinās. Viņi bieži meklē kaut ko tādu, ko dzīve pati viņiem nepiedāvā. Kāda privilēģija būt klāt, lai norādītu viņiem pareizajā virzienā un palīdzētu viņiem labāk saprast, kas ir tas, ko viņi meklē.

Fakts ir tāds, ka caur tevi Jēzus var klauvēt pie cilvēku "durvīm", un ikviens, kas labprāt "durvis atver" un uzņem Viņu, saņems svētības, kas nāks kopā ar Viņu (Atkl. 3:20, Jāņa 1:12). Viņš arī aicina Savus sekotājus lūgt, meklēt un klauvēt pie Viņa durvīm un saņemt "labas Viņa valstības dāvanas" (Mat. 7:7, 8, 11).

Kad Svētais Gars pārlicina tevi, ka kāds ir gatavs "atvērt durvis" Kristum, tad jautā viņam: "Vai tu gribētu lūgt kopā ar mani, lai uzņemtu Jēzu Kristu un kļūtu par Viņa ģimenes locekli?" Šis ir lūgšanas paraugs, ko viņš/viņa var lūgt:

"Dārgais Kungs Jēzu, es zinu, ka es esmu grēcinieks un man ir vajadzīga Tava piedošana. Es ticu, ka tu nomiri par maniem grēkiem. Es gribu atstāt savus grēkus. Tagad es lūdzu Tevi ienākt manā sirdī un dzīvē. Es gribu Tev uzticēties un sekot kā savam Kungam un Glābējam. Jēzus vārdā. Āmen."

Mums ir vajadzīgas garīgas izšķiršanas spējas, lai zinātu, kad ir īstais laiks izteikt aicinājumu. Lai gan vienmēr pastāv briesmas būt pārāk enerģiskam, vienmēr pastāv arī briesmas nebūt pietiekami enerģiskam. Reizēm cilvēkiem ir nepieciešams stingrs un mīlošs pagrūdiens, lai izvēlētos Kungu. Kas zina, kurš svārstās starp abām izvēlēm: mūžīgo dzīvību Kristū un mūžīgo zaudējumu?

Mums noteikti ir svēta atbildība.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Ps. 77:20, Hoz. 11:4, 2. Kor. 5:11-21. Izlasi E. Vaitas grāmatā "Kristus dziedinošā kalpošana" nodaļu "Mācīšana un dziedināšana" 139.-146. lpp. un "Palīdzība ikdienā" 469., 470. lpp. un grāmatā "Kristus līdzības" nodaļu "Šis uzņem grēciniekus" 185.-197. lpp. un "Ejiet uz lielceļiem un sētmalēm" 228.-237. lpp.

Kāds jauns vīrietis mīlēja Kungu un gribēja par Jēzu pastāstīt citiem. Būdams atraktīvs un pievilcīgs, viņš bija spēcīgs liecinieks. Ļaudis mīlēja viņā klausīties. Tomēr bija kāda problēma: viņš vienmēr baidījās jautāt, vai cilvēki vēlas nodot dzīvi Jēzum. Tas pārsteidza citus draudzes locekļus, jo citādi viņš izskatījās tik drosmīgs, tik labprātīgs runāt atklāti par savu ticību. Kad beidzot viņam pajautāja par to, viņš atbildēja: trešdienas pētījumā viņš esot izlasījis, ka tā nav viņa dāvana. Viņam patika sēt sēklas. Viņš gribēja atstāt citiem vākt ražu. Pēc kāda brīža viņš tomēr atzina, ka vairāk par visu citu viņš baidās tikt atstumts. Viņš vienmēr bija juties nedaudz nederīgs būt Kunga liecinieks (kas ir laba lieta), un tādējādi baidījās, ka cilvēki nenodos savu dzīvi Jēzum pēc tam, kad viņš uz to būs aicinājis. Pārējie draudzes locekļi viņam paskaidroja, ka mēs neliecinām par sevi, bet par Jēzu. Mēs vienmēr būsīm nepilnīgi liecinieki. Lai gan mēs varam ar lūgšanām un mīlestībā viņiem norādīt uz Jēzu, mēs nevaram spēlēt Svētā Gara lomu, kas vienīgais var dot pārliecību un atgriešanos. Tajā pašā laikā mēs esam cilvēcīgie kanāli, pa kuriem Kristus mīlestība var plūst uz citiem.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Ko tu teiktu kādam, kas atzītu, ka viņš vai viņa baidās aicināt citus nodot dzīvi Jēzum?

2. Jāņa 1:9 teikts: "Viņš bija patiesā gaisma, kas nāca pasaulē un spīd visiem cilvēkiem." Kā šis pants palīdz mums saprast, ka Kungs grib izglābt katru cilvēku?

3. Cik draudzīga tava draudze ir pret apmeklētājiem? Ko tu varētu darīt labāk attiecībā uz to, kā tu izturies pret svešiniekiem, kas ienāk pa baznīcas durvīm?

4. Kad bija pēdējā reize, kad kāds no ielas vienkārši ienāca jūsu baznīcā? Kā draudze uz to reaģēja?

5. Grupā pārrunājiet savus atgriešanās stāstus. Kā jūs tos esat izmantojuši vai kā jūs varētu tos izmantot, lai liecinātu citiem?